

içindekiler

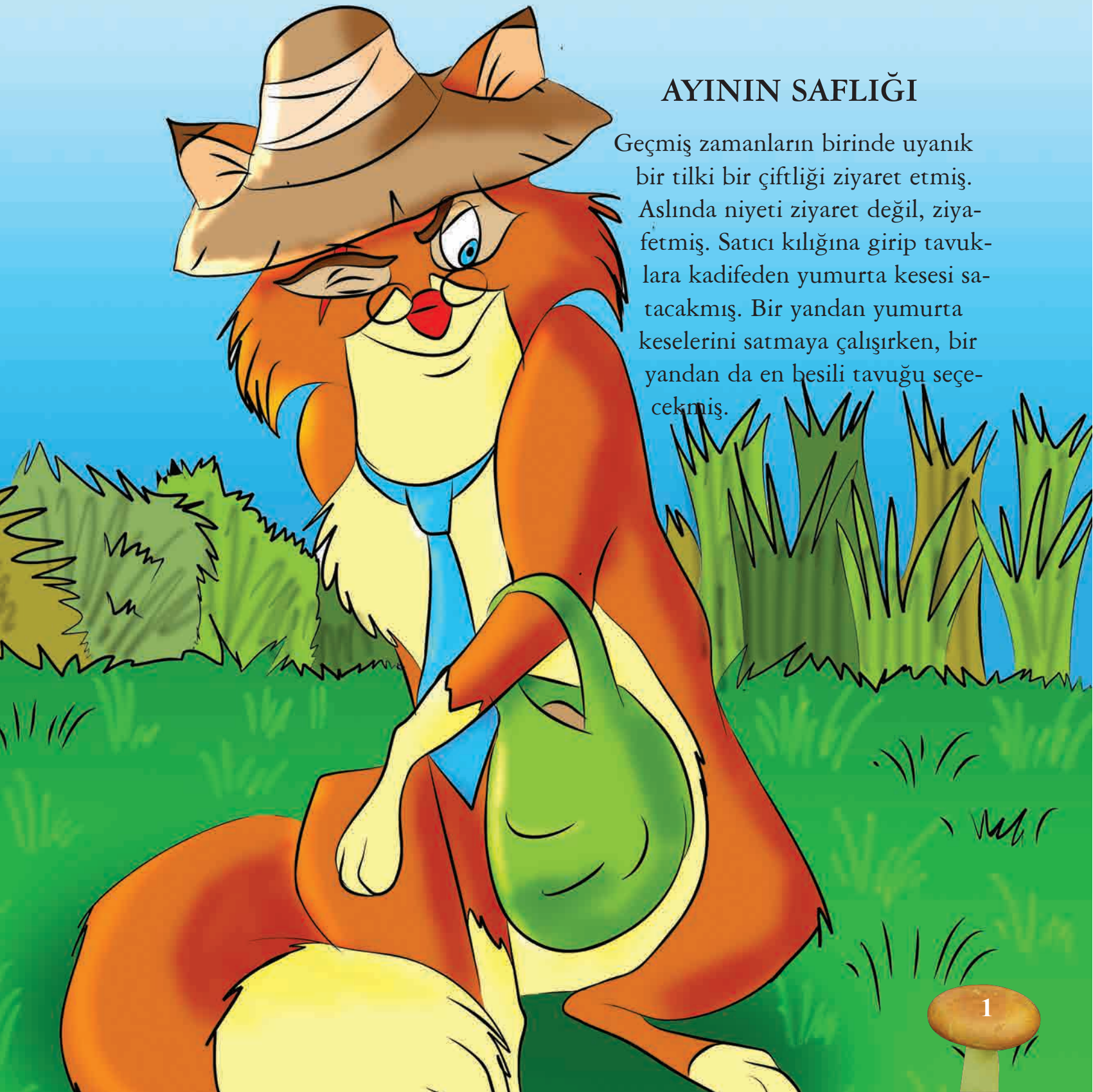
Ayının Saflığı - 1

Aslanın Rüyası - 1 1

AYININ SAFLIĞI

Geçmiş zamanların birinde uyanık bir tilki bir çiftliği ziyaret etmiş. Aslında niyeti ziyaret değil, ziyafetmiş. Satıcı kılığına girip tavuklara kadifeden yumurta kesesi satmış. Bir yandan yumurta keselerini satmaya çalışırken, bir yandan da en besili tavuğu seçecekmiş.

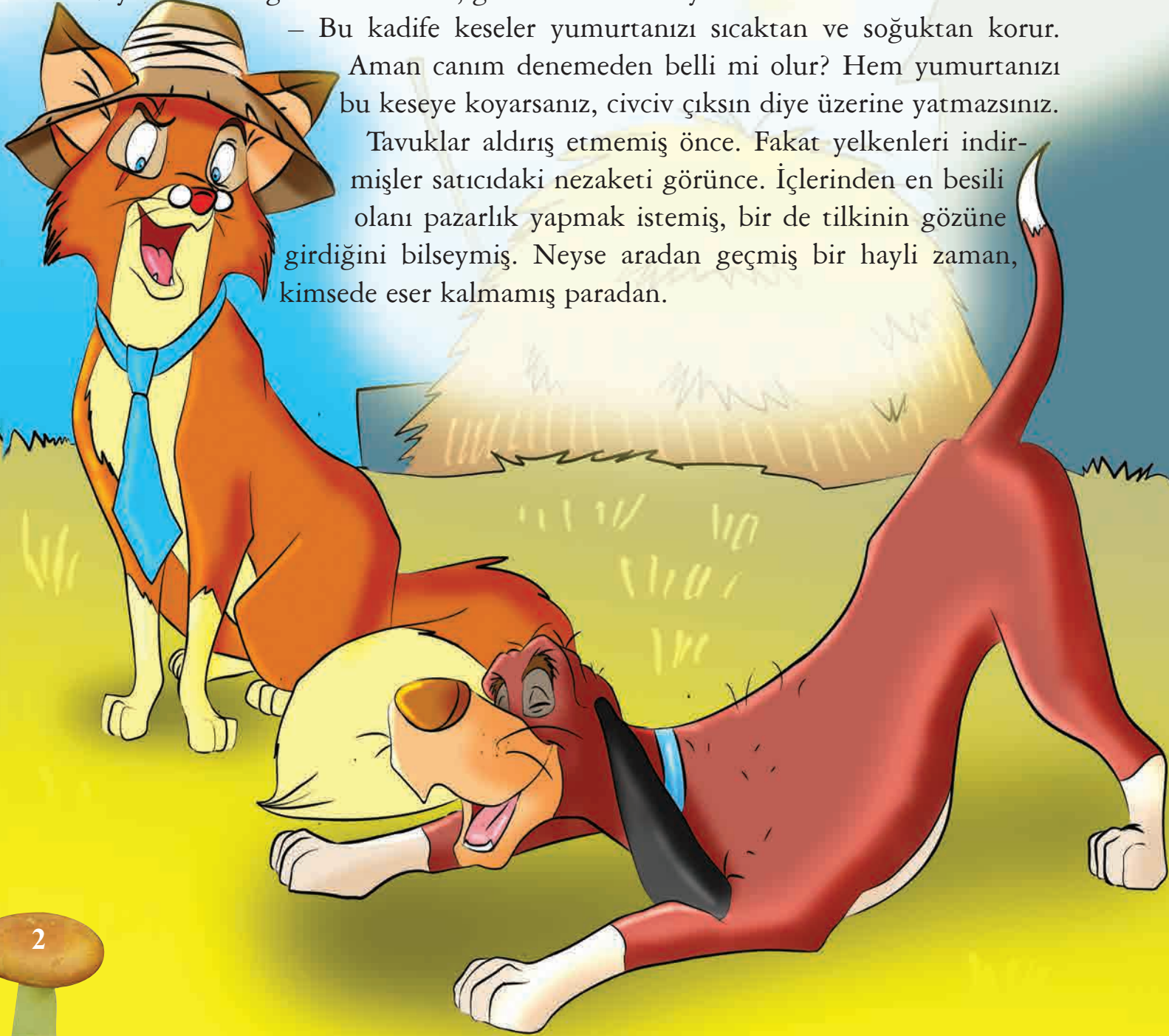
Çiftliğe girerken satıştan pay vereceğini söyleyerek çiftliğin uyuşuk köpeğini de kandırmış. Derken köpek kendi eliyle tavukların yanına getirmiş tilkiyi, vermiş ona gerekli tam bilgiyi. Hâlbuki indirse bir maskeyi, patlatacak tilkideki enseyi.

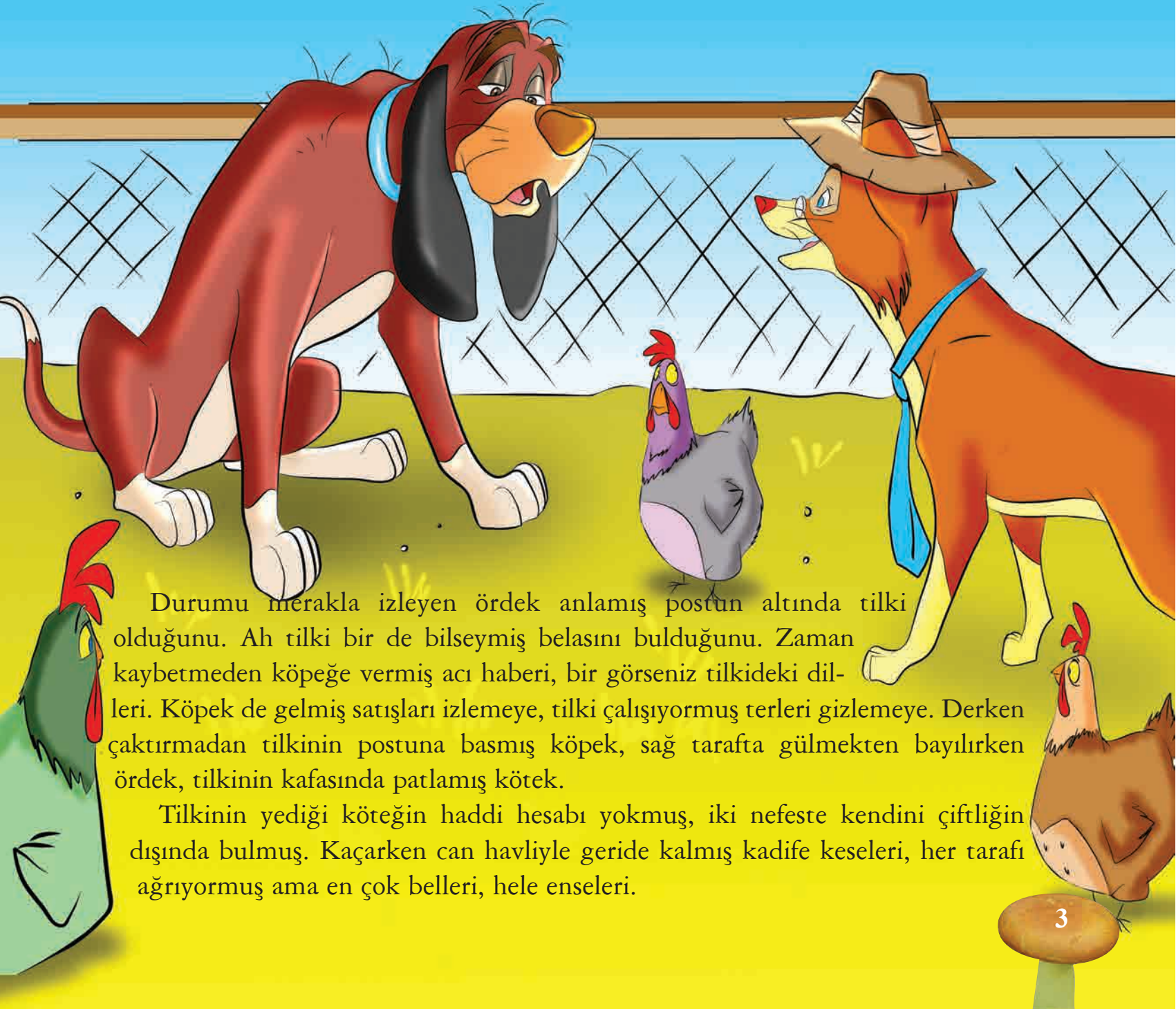
Neyse efendim görelim olanları, görseniz tilkideki yalanları:

– Bu kadife keseler yumurtanızı sıcaktan ve soğuktan korur.

Aman canım denemeden belli mi olur? Hem yumurtanızı bu keseye koyarsanız, civciv çıksın diye üzerine yatmazsınız.

Tavuklar aldırış etmemiş önce. Fakat yelkenleri indirmişler satıcıdaki nezaketi görünce. İçlerinden en besili olanı pazarlık yapmak istemiş, bir de tilkinin gözüne girdiğini bilseymiş. Neyse aradan geçmiş bir hayli zaman, kimsede eser kalmamış paradan.

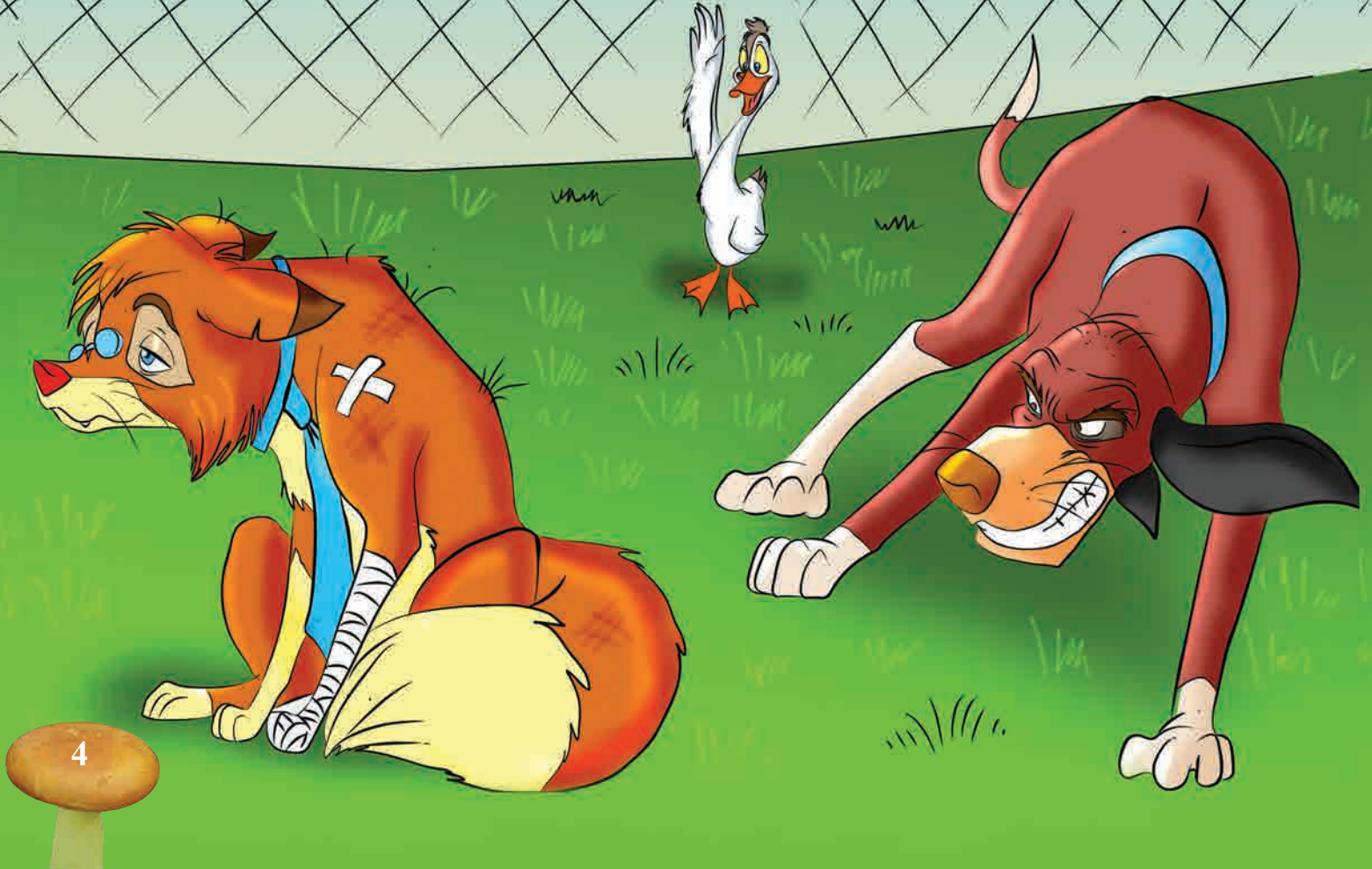
Durumu merakla izleyen ördek anlamış postun altında tilki olduğunu. Ah tilki bir de bilseymiş belasını bulduğunu. Zaman kaybetmeden köpeğe vermiş acı haberi, bir görseniz tilkideki dilleri. Köpek de gelmiş satışları izlemeye, tilki çalışıyormuş terleri gizlemeye. Derken çaktırmadan tilkinin postuna basmış köpek, sağ tarafta gülmekten bayılırken ördek, tilkinin kafasında patlamış kötek.

Tilkinin yediği köteğin haddi hesabı yokmuş, iki nefeste kendini çiftliğin dışında bulmuş. Kaçarken can havliyle geride kalmış kadife keseleri, her tarafı ağrıyormuş ama en çok belleri, hele enseleri.

Bir yandan ormanda ilerlerken can acısıyla, ant içmiş intikam hırsıyla. Ben bunun acısını sorarım o köpekten, hele bir kurtulayım şimdilik ölmekten. Bu oyun tutmadıysa da bulurum başka bir numara, saf ayıyı kandırırım bir ara.

Bir hayli zaman geçmiş aradan, tilkinin canını bağışlamış Yaradan. Bir de haber alsaymış saf ayıdan, daha büyük bir haber olamazmış bundan.

Günlerden bir gün nasıl olduysa bizim safın yerini öğrenmiş tilki, âdeta uçarak varmış yanına şahin onun yanında ne ki? Gene tilkide aynı tatlı diller, dinlese tilkiyi imrenir bülbüller:

– Aman efendim bu ne zerafet orman yolunda, sizin kadar güzelini görmedim ayı soyunda. Pek zeki olduğunuzu söylediler, namınız bütün ormanı kaplamakta, tipiniz de tam bu duruma uymakta.

Bu kadar iltifatı ömründe duymayan ayı önce bir etrafına bakmış. Sonra da kendini gerçekten dünyanın en zeki ayısı sanmış.

– Söyle bakalım tilki kardeş nedir benden istediğin? Hakkını veririz evvel Allah bu bileğin. Gücümüz yetmezse istediğin şeye, aklımızla çözüm buluruz o işe. Şimdi söyle bakalım nedir meramın?

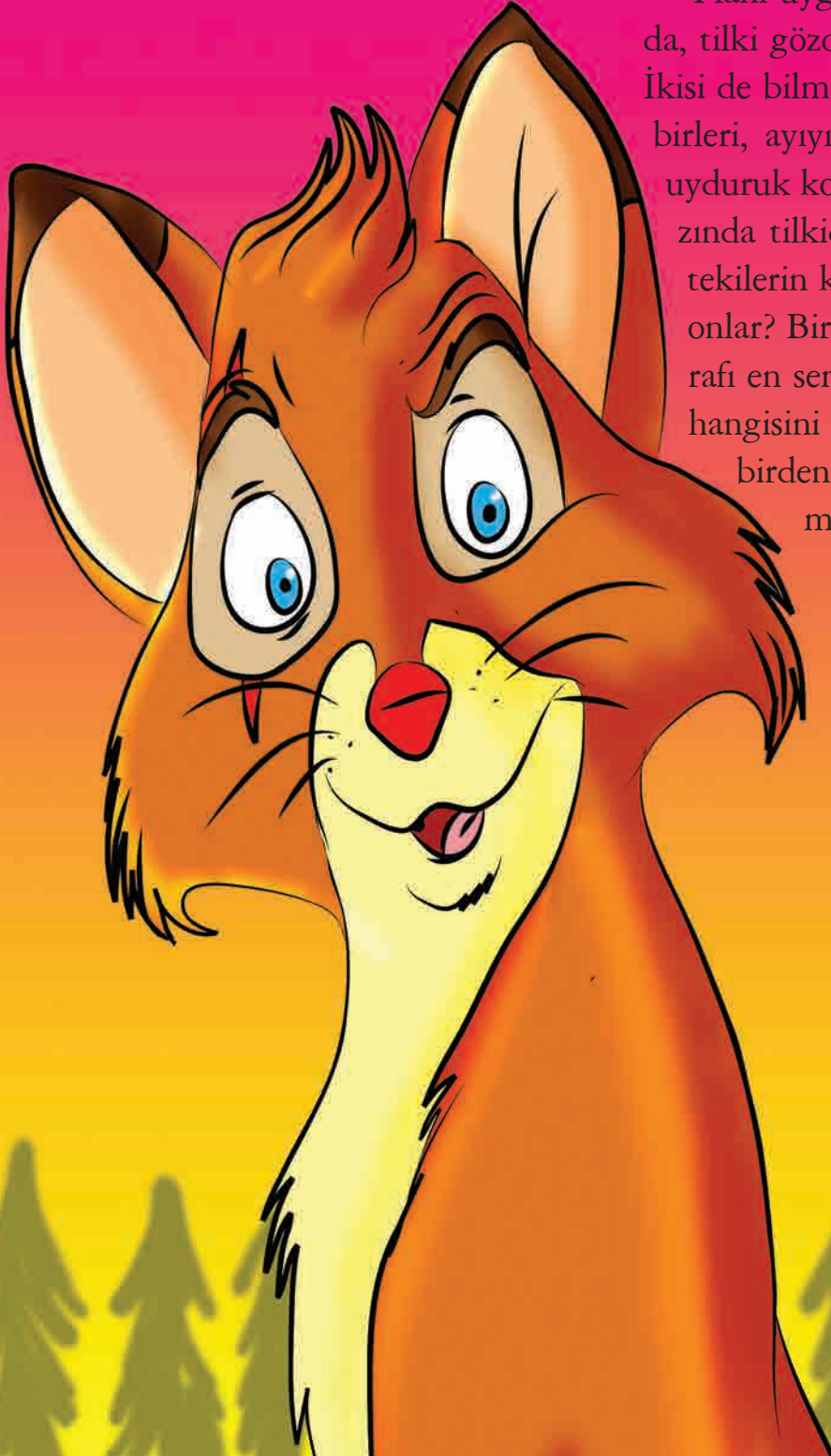

– Aman efendim, size iş buyurmak ne haddimize? Sadece bilmenizi istediğim bir çiftlik var yakınlarda, yemek aramak zorunda kalmazsınız buralarda. Kılık değiştirerek girmek pek mümkün içeri, oradadır bu civarın en besili koyun ve keçileri.

– Ya! Demek öyle. Kostümü nereden bulacağız bir de onu söyle. Söylediklerin doğru çıkarsa eğer, sen de yersin bol bol ciğer.

Konuşmalar böyle devam edip durmuş, saf ayı kendince maden bulmuş. Her şeyi ayarlamışlar en ince ayrıntısına kadar, çiftlikten ayrılrken köpeği de dövecekmiş iki kafadar.

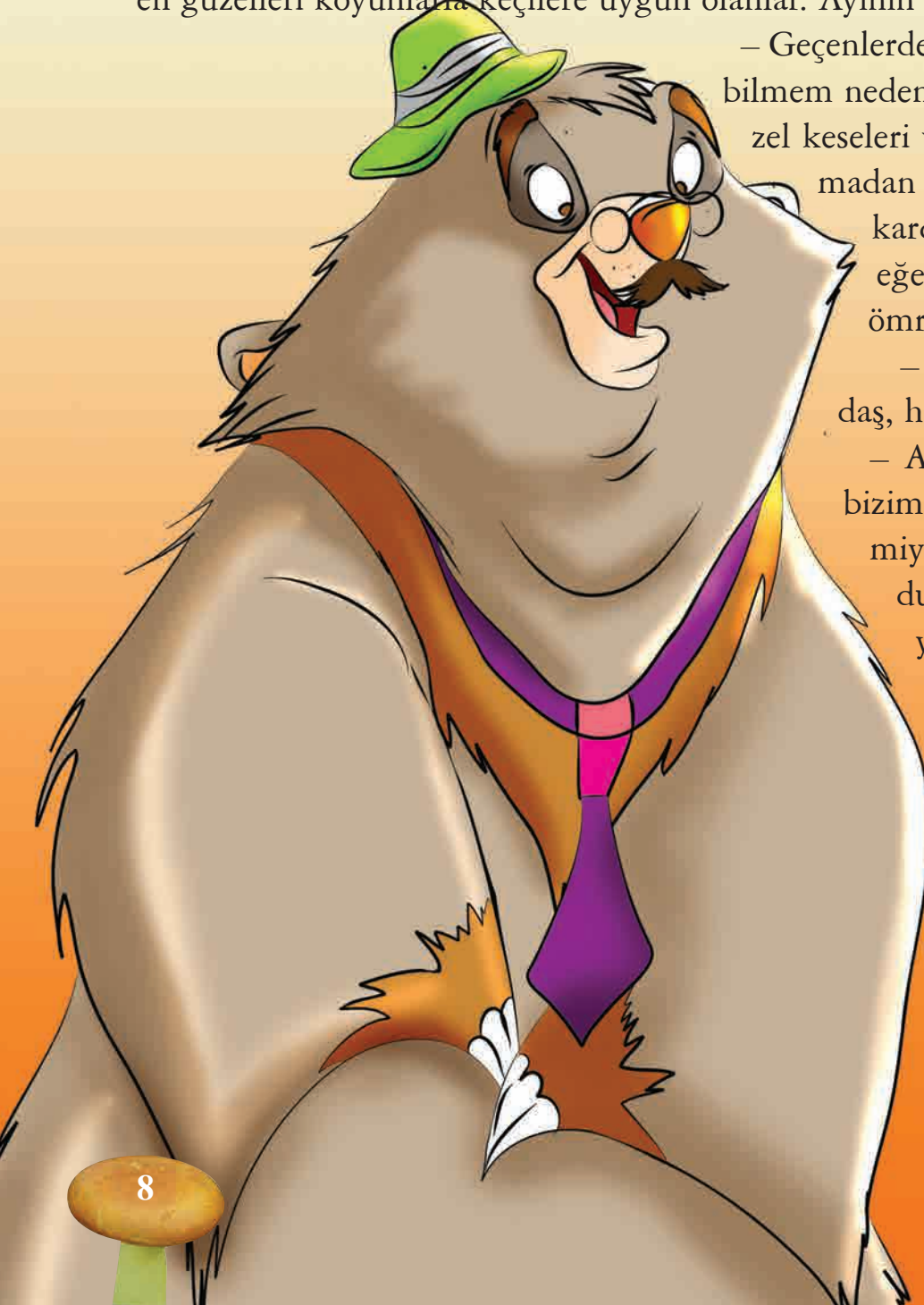
Planı uygulama günü gelmiş, sonunda, tilki gözcü olmuş ayı çiftlik yolunda. İkisi de bilmiyormuş çiftlikte alınan tedbirleri, ayıyı hemen tanımışlar görünce uyduruk kostümleri. Derken ayının ağzında tilkiden doldurma laflar, çiftliktekilerin karnı tok bu laflara yutar mı onlar? Biraz zaman geçince aradan etrafı en semiz hayvanlar sarmış, ayı ise hangisini kapacağını şaşırmış. Sonra birden bire bütün hayvanlar çekilmiş sağa sola, ayı demiş:

– Verdiniz galiba alışverişe mola. Ben de yorulmuştum sabahtan beri konuşmaktan, ne çıkar şuraya dinlenmek için oturmaktan. Hem daha göstereceğim çok mallarım var, en güzelleri koyunlarla keçilere uygun olanlar. Ayının hâline gülerек köpek:

– Geçenlerde bir satıcı daha gelmişti çiftliğe, bilmem neden eli boş döndü geriye? Çok güzel keseleri vardı kadifeden, hiç birini satamadan geri gitti bilmem neden? Bak kardeş, senin güzel malların varsa eğer, benim de öğütlerim var bir ömre değer.

– Söyle bakalım öğütlerini arkadaş, hele birazcık da yanıma yaklaş.

– Akla gelmeyen iş başa gelirmiş, bizim geçenki satıcı, meğer tilki değil miymiş? Aptal, ata binince bey oldum sanırmış, tilki de kostüm giyince satıcı olduğuna inanmış.

– Eeee! Dostum hele anlatıver gerisini.

– Çok geçmeden fark ettik durumu, bilmiyorum artık satıcı tilki yaşıyor mu? Haa, ne diyordum sana, çok güvenme dostuna, ot doldurtur postuna.

Ayı bu laflardan sonra tanıdığını anlamış, en kısa kaçış yolunu araştırmaya başlamış. O da satmaya getirdiği malları bırakıp kaçarken demiş:

– Bu da bana ders olsun, bir daha tilkinin oyununa gelen çürük yumurta olsun. Hele rica edin çiftçiden, ateş etmesin peşimden. Bir daha buralara gelmek şöyle dursun, insafsız tilki Allah'ından bulsun.

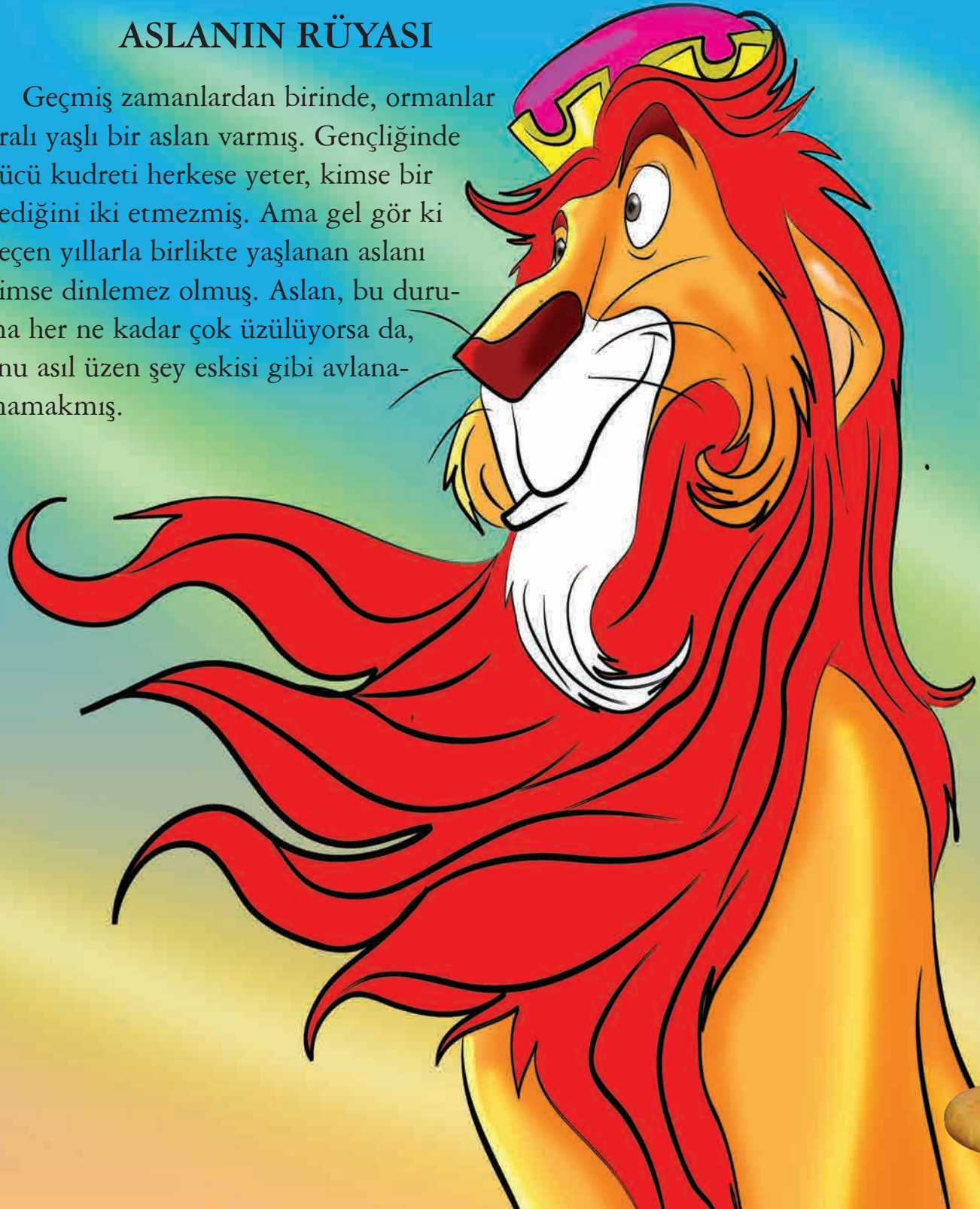
Köpek kovalarken ayıyı:

– Hadi dostum git şimdi armudun iyisini yemeye, zaten dokunurdu bizim keçiler senin mideye. Selam söylemeyi de unutma kurnaz tilkiye, elindekinin kıymetini bil göz koyma bir daha bizim çiftliğe.

ASLANIN RÜYASI

Geçmiş zamanlardan birinde, ormanlar kralı yaşlı bir aslan varmış. Gençliğinde gücü kudreti herkese yeter, kimse bir dediğini iki etmezmiş. Ama gel gör ki geçen yıllarla birlikte yaşlanan aslanı kimse dinlemez olmuş. Aslan, bu duruma her ne kadar çok üzülüyorsa da, onu asıl üzen şey eskisi gibi avlanamamış.

Yine yaşı aslan bir gün ormana avlanmaya çıkmış. Bir iki dolaşmadan sonra yiyecek bir av bulamayıp yorulmuş. Sonunda bir çayırılıkta uyuyakalmış.

Uykusunda gençlik günlerindeki hâlini görüyormuş. Etrafta gezinirken âdetâ bastığı yerler titriyormuş. En iri yaban sığırları bile aslanı uzaktan görünce kaçmaya hazırlanıyormuş. Aslan kendinden emin adımlarla çayırılıkta ilerlerken bir ceylanın kendisinden hiç kaçmadığını fark etmiş. Şöyle bir karnını yokladığında çok acıktığını hissetmiş, kaçmayan bu ceylanı yemeye niyetlenmiş. Ceylanın kendisini görünce korkudan donup kaldığını zannetmiş.

Sonunda yanına iyice yaklaşarak:

- Ey ceylan, hasta mısın yoksa yaşlı mı? Neden kaçmadın, görünce kralını?
- Ne hastayım ne de yaşlı, neden kaçacakmışım görünce kralımı, demiş ceylan.
- Çünkü ben karnı aç, koca bir aslanım. Seni de bir lokmada yutarım.
- Olmadı şimdi kralım, isterseniz bir deneyin bakalım. Göreceksiniz ki yiyemeyeceksiniz beni. Uyandığınızda teselli etmek isterdim sizi.
- Ne demek istiyorsun sen ey ceylan, ne uykusu. Herhâlde seni böyle konuşturan ölüm korkusu, demiş aslan.

Konuşmalar böyle sürmüş bir müddet daha. Ceylan, rüyada olduğunu anlatmaya çalışmış aslana. Aslanın ise niyeti bozuk, karnı guruldamakta için için. Sonunda "Son duanı et!" diyerek savurmuş pençesini o biçim.

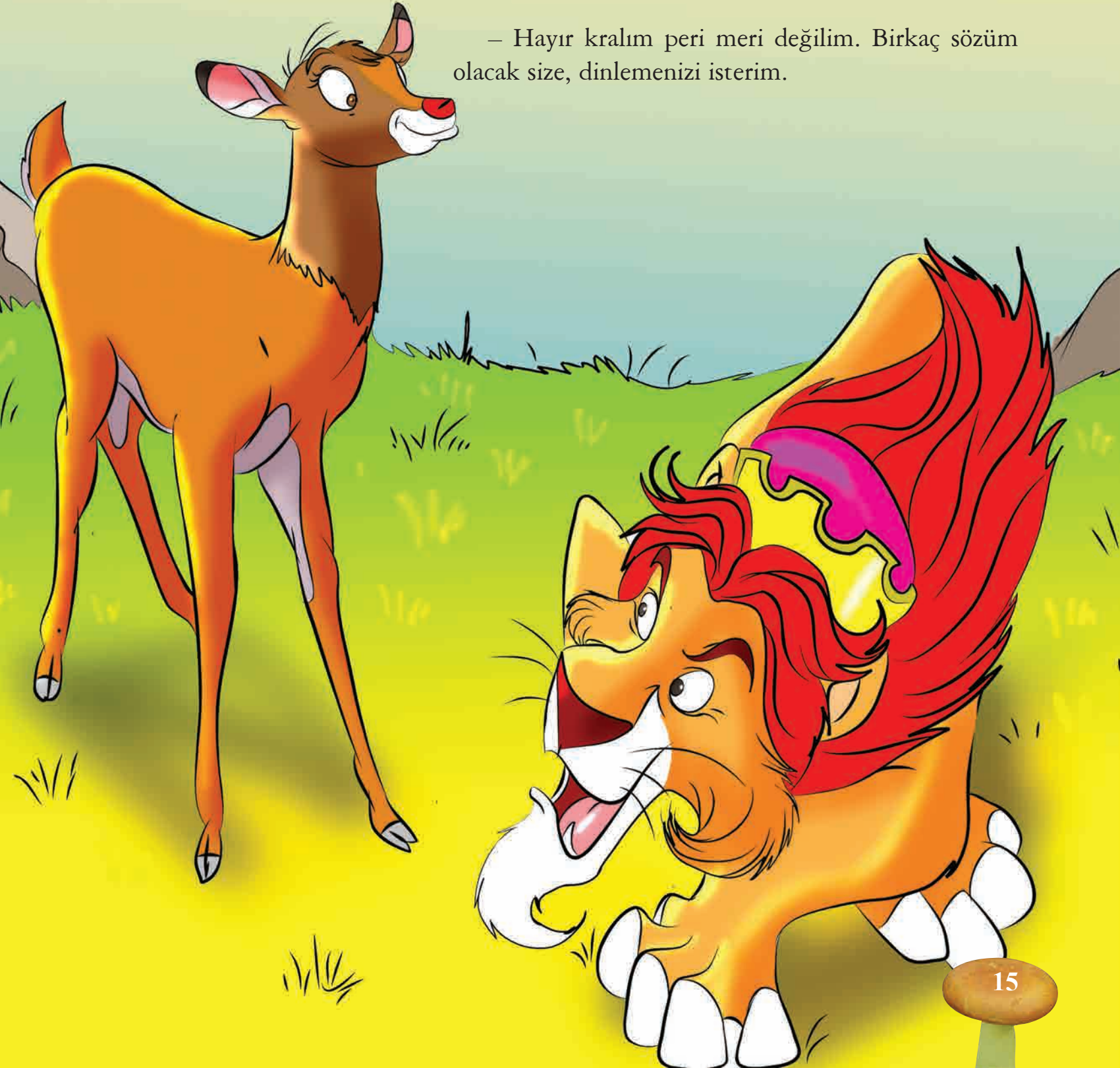

Ceylan duruşunu hiç bozmadan beklemiş işin sonunu, bir yandan koparıyormuş çayırın en güzel otunu. Yorulunca aslan bırakmış pençe savurmayı, demiş ceylana:

– Nedir bu başıma gelen hâl, yoksa sen peri misin?

– Hayır kralım peri meri değilim. Birkaç sözüm
olacak size, dinlemenizi isterim.

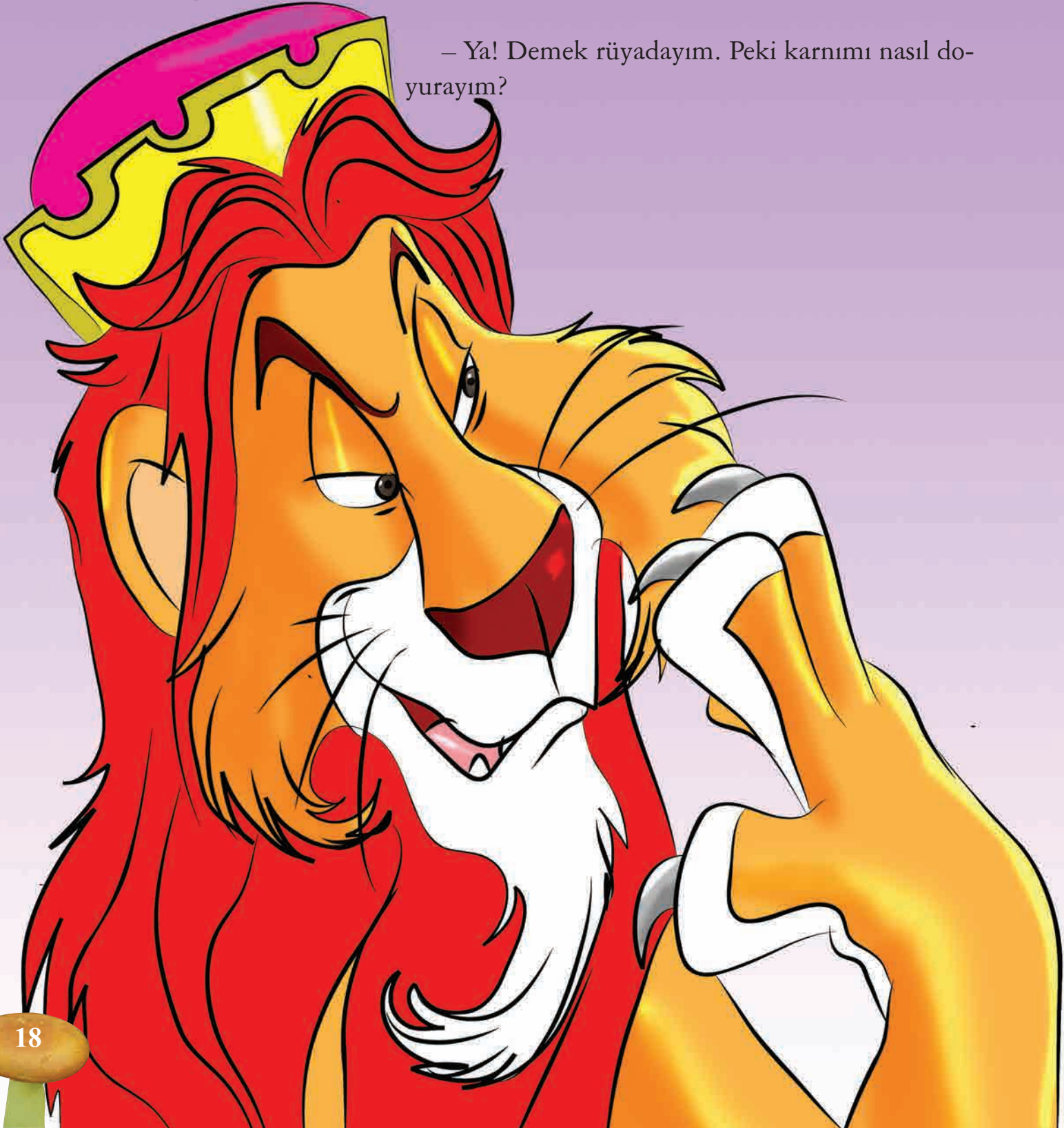
– Anlat da ferahlasın řu yüreğim. Bořa çıktı
bütün emeđim.

– Ŗu an görmektesiniz bir rüya, beni yeme emelindesiniz g ya. Fakat ne demişler: Başa gelmedik iř, ayağa değmedik taş olmaz. Yıllar geçince yaşlılıktan kaçılmaz. İşte si-ze de uğradı bu yaşlılık, uyuşukluğumuz da bundandır.

– Ya! Demek rüyadayım. Peki karnımı nasıl doyurayım?

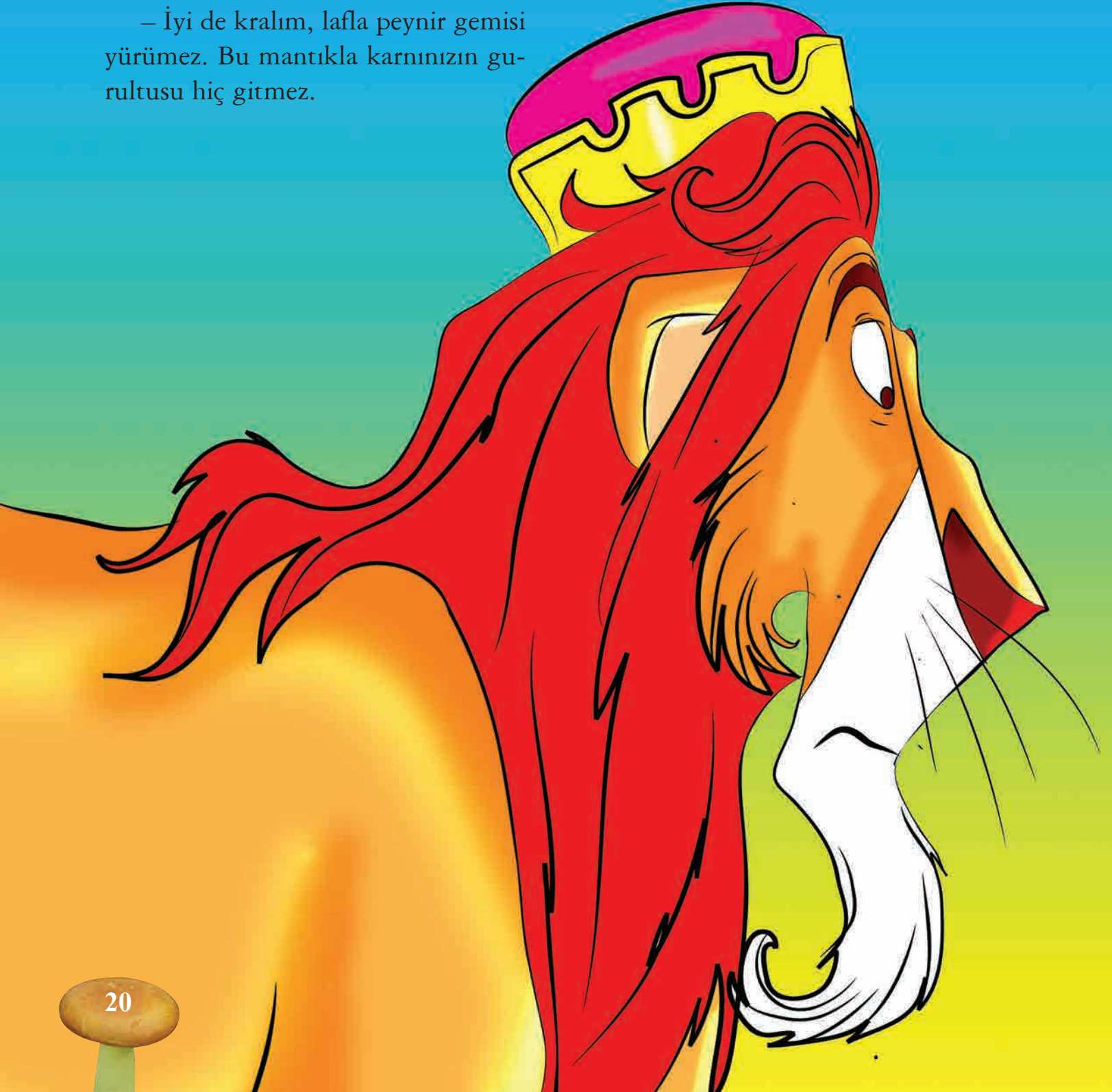

– Sevgili kralım, “Gezen tilki yatan aslandan daha iyidir.” demiş atalar, bu kadar çabuk pes etmeseniz karşınıza ne avlar çıkar.

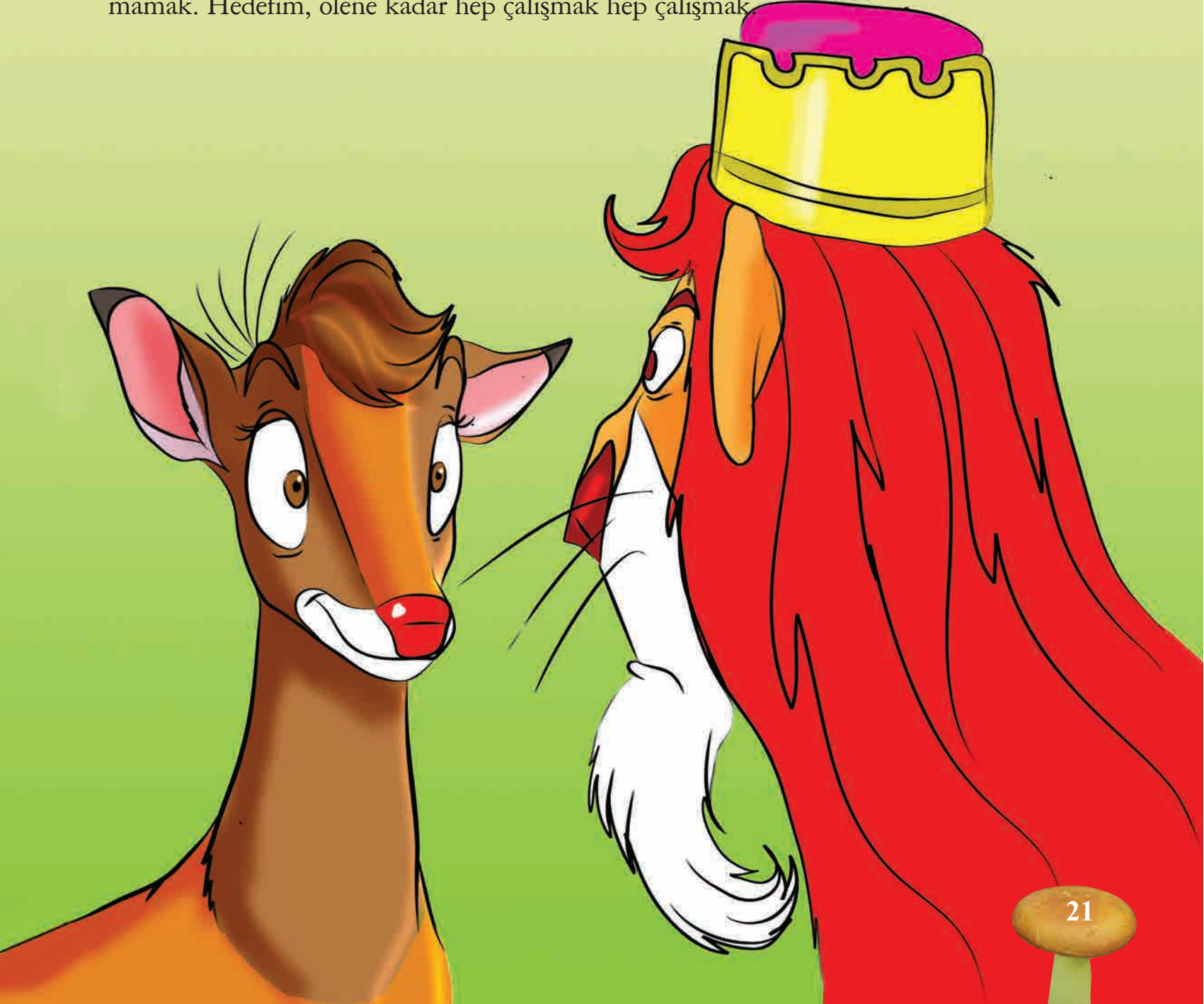
– Ama ben ormanlar kralı aslanım. Öyle tilki gibi dolanamam, benim yeter şöhretim, şanım.

– İyi de kralım, lafla peynir gemisi
yürümez. Bu mantıkla karnınızın gu-
rultusu hiç gitmez.

– Doğru söylüyorsun ey ceylan. İyi ki seni rüyamda gösterdi Yaradan. Alçak yerde yatma sel alır, yüksek yerde yatma yel alır, demişti sevgili babam. Bu rüya bana iyi bir ders oldu, yüreğim ferahlık buldu. Bundan böyle yıldırıamayacak beni ne yaşlılık ne av bula-
mamak. Hedefim, ölene kadar hep çalışmak hep çalışmak.

– Çok sevindim bu kararınıza. İşte yakışan budur zatınıza. Zaten aslan verdiği kararlardan belli olur. Doğru karar, doğru adım her zaman yerini bulur.

